

1491-1492

GRANADA KRISTAU-GUDARIZ INGURATUA ¹

Ara, badatoz, badatoz, ara,
 Iliberritik saltoka
 Ariñ-igaioz, belaun-gozoroz
 Ballera baso ta arroka;
 Ipar-aldeko jende gaztea
 Alkarren-leyan ujoka:
 Jenil-ondora irristatzen da
 Eta Darro-ren ertzera,
 Nola ujolde arro-zabar bat
 Zelai-belardi gañera.

Ez du alperrik ipiñi Jaunak
 Kantauri mendi goiyetan
 Aro-oneko burni-gorriya,
 Orobat ibar-leizetan;
 Eta galtzairu piñetakoa
 Kristau-leyalen oletan:
 Fede-Santua biotzean, ta
 Armaz dizdiaz eskubak,
 Zer dezaketen gure zaldunak
 Ikus-bezate mairubak.

Urte geyegi negar-egin du
 Granada Uri-nobleak;
 Urte geyegi arrasta-ditu
 Mahoma-tarren kateak.
 Zerubetatik libretasuna
 Dakar Kristo-ren legeak:
 Illargi-puska-itai-okerrak
 Bota printzeka kanpora:
 Salbamendeko Gurutz-ederrak
 Distia beza goi-gora.

Gaztelu arro Alhambra-koa,
 Dardara-zaite beldurrez;
 Etzaitezela geiago estali
 Mahoma-tarren gezurrez;
 Barrubak-eder lapurtutako
 Seda, zillarrez ta urrez.
 ¡Ai, ai, Boabdil, errege oker,
 Erri-gaiñoen zigorra!
 Zuretzat ere noizbait ager da
 Egun-zuzen ta gogorra.

¿Ez dezu aitzen gerra-soñuba
 Zure murrueñ ondoan,
 Sutunpa-otsa, kia ta garra
 Landa-luze ta basoan?
 ¿Zēñ ta zēñ dira agiri diran
 Gudalariak kanpoan?
 Zoaz-igasi Aprika-aldera
 Zoaz igasi aidean;
 Kistau-zaldunak milla-millaka
 Orche dituzu gañean.

Orche dituzu Ebro ta Tajo
 Ibai-ertzeko zaldiyak.
 Eun-cunka, zalapartaka:
 Beren irrintza biziyak
 Bete dituzte egun ta gabaz
 Beldur-ikaraz erriyak
 ¿Ikusten dezu zer leizetara
 Arrokeriak zeraman?
 Albadituzu, Alediñ era
 Oraiñ zeureak eraman.

(1) Esta hermosa oda agura en la Corona poetica que á su santo y querido Padre San Ignacio de Loyola, tejen amantes, segun costumbre anual, los hijos que moran en su Santa Casa. (N. de la R.)

Ikusi, ikusi su-ta-garrakiñ
 Inguru danak argitzen:
 Zelai, baratza, lorategiak
 Legorrak dira gelditzen,
 Achur ta aiskoraz jota-botaka
 Suaitzta echeak eroitzen;
 Ez abererik ez egaztirik,
 Ez da garirik sartuko:
 Gose ta egarri tristeak gaurtik
 Lagun dituzu artuko

Aritz andi-bat ibar batean
 Gelditu oi dan bezala
 Ondar ujoldez inguratuba,
 Soillik, altu ta zabala
 Osorik-gabe, adarrak igar,
 Tristura gorriz jantzita
 Ala, Granada, geldiko zera
 Kristau-taldeak ertsita,
 Gerrari-pillak alde guztitik,
 Ate guziak ichita.

Zu obetzera, ez ondatzera
 Datuz kristauak onutza:
 Agertubedi glori-errañuz
 Berriz *Jesus en Gurutza*,
 Ayenaturik zure gañetik
 Illargi-okor amutza.
 Zure mezkita, zure jauregi,
 Zure karrika, plazetan
 Gizon-guzien Salbatzalleak
 Agindu-beza benetan.

Zoaz igasi azkar, Boabdil,
 Geldi-zaitezen bizirik:
 Motrill-aldera zure zaldiak
 Zuzen-itzazu etsirik:
 An da Malaga-n zure galdezka
 Aprika-tarren onziak,
 Ureñ-gañean lutoz-jantzita
 Zalanzan dabiliz-guziak;
 Atoz, dizute, Tanjer-alderonz,
 Beren deadar tristeak.

A. M. D. G

1884

JOSÉ IGNACIO DE ARANA

MISCELÁNEA

Si hemos de creer á *La Voz de Galicia* nuestro insigne compatriota Gayarre se embarca para la América del Sur. Hé aquí lo que dice el citado colega de la Coruña:

«Desde ayer se encuentra entre nosotros el hombre de fama universal, el que ha merecido los más ruidosos y más merecidos aplausos *de todo el mundo*. El eminente tenor Julian Gayarre permanecerá entre nosotros según se dice muy pocos días. Ayer fué saludado por comisiones de varios centros de esta población, y la autoridad municipal también le saludó en nombre del pueblo todo de la Coruña.»

